

Toplumsal Sarsıntı

– İbrahim COŞAR · 16 Şubat 2023

TOPLUMSAL SARSINTI

Yer yarıldı gök indi, sabahı görmediler
Karanlığın içinde uyurken söndü gözler
Ne soğuktan ne taştan acıdan dondu gözler
Çılgılık boğdu sözleri, suçlu kim sormadılar

Dünyayı kefenleyen o amansız sarsıntı
Bir anda dönüşüyor çözümsüz bilmeceye
Ölüm şavkı vurdukça sığmaz oldum geceye
Beni benden alıyor amansız bir sıkıntı

Yer yerinden oynuyor insan çılgınlıklarından
Anadolu parçası enkaz altında kalmış
Onca insan dönüşsüz derin uykuya dalmış
Sağ kalanlar umutsuz ruhsal sağlıklarından

Taş üstü taş kalmamış Maraş'ın çarşısında
Ruhları dolaşiyor enkazda kalanların
Suçlu zincirlerinde künyesi olanların
Vicdanları rahat mı manzara karşısında

Konuşmak beyhudedir sular durulmuyorsa
Sözüne itibar yok boş vaat atanların
Vebali boynunuza kefensiz yatanların
Gün gelip de suçludan hesap sorulmuyorsa

Bir anda helak oldu toprak altında canlar
Coşari der ki yetti bu kadar sabır yetti
Bu toplumsal sarsıntı tüm hayatı felç etti
Tüm kalpleri bir etti duyulan heyecanlar

13.02.2023/Samsun

İbrahim COŞAR